

DOMOVINA

Uredništvo
na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopolne blagovilne fran-
kisiraj, rokoptaj se ne vračajo.

Iskajna tržnica na tačen, vsak ponedeljek, srede in petek ter vsja za
Avtrejo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 9 mesece 8 krona. Za Ameriko
in drugo deželo tačno vsaj, tačine maša polkrona, nasreč: Na leto 17 kron,
pol leta 8 kron 50 vin. Načelnica se pošilja upravičeno, plačuje se vsakopj.

Na časopisno
se plačuje od vsake peti-vrste po 20 vrtincev za vsak
krajec: in vsje izredne in nesoglasne izseritraje
zaston popost.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Tretja duma.

Manifest carja „po božji milosti“ rojnim podanikom“, s katerim je bila druga дума raspočena in vtrojtrajan nov volilni red obsega zanimivo izjavo o drugi dumi, da „je bila njena zloba, kakor smo to spoznali, nezadovoljiva“. Čudna stvar! Toliko državniški glav se je naspeljalo, da bi skovale tak volilni red, kateri bi carski vladi zajamčil „zadovoljivo“ slobo dume, toliko nečestvitnih koles državnega stroja se je vrtele in si prizadevale vničiti narodni odpor pri volitvah — in vendar je bila izvoljena „nezadovoljiva“ дума.

Caraka vlada se je torej te nepokorne dume znebila. Ni dvoma o tem, da je bila raspozitve dume že zdavnaj določena — o tem zanimivo pričajo tudi prva poročila uradne tiskovne pisarne o carskem manifestu. Tiskovna pisarna je namreč podala manifest brez datuma in s pristavkom, da je bil izdan v Carskem Selu. Ker je pa car bival še 14 dni pred 16. junijem (dnevom raspozitve druge dume) v Peterhofu, je jasno, da je tiskovni pisarni bilo dano besediilo manifesta, pripravljeno še za dobe carjevega bivanja v Carskem Selu. Še zanimivje je, da v prvem besediilu, katero je priobčila tiskovna pisarna, manjka odstavek o tem, da дума ni ustregla zahtevi vlade, naj se nemudoma izročijo socialistični poslanci. Sreda je bila ta stvar vladi le dobro došel igovor, za katerega pa ni vedela, ko je pripravljala manifest in raspozitve dume že pred nekoliko tedni. Dotični odstavek je bil še le pozneje vrinen v manifest.

Ta okolnost priča naravnost klasično o tem, da ni nepojasnjena zadeva spora socialističkih poslancev dala povoda k raspozitju dume. Povod je seveda mnogo bolj globoko in tiči v korenu celoga sedanjega ruskega položaja, nikakor pa ne v tako slučajni stvari, kakarkna je za sleditev problematične zarote. To je preceje življenjsko rusko vprašanje — agrarno vprašanje. Kako vsako paj, je bilo posati po razdratenem proglašenju Stolypinovem v dumi, katero je izzvalo burno agrarno deželo 6. junija. Vlada je silnila v njej jako neprijetne stvari — in se baš od guvernatorov, katere so poslali v dume kmetje. Vodja trudovikov, Karvajev je očital Stolypin, da nastopajoč proti razlastitvi 150.000 veleposestnikov škodajo 100 milijonom prebivalstva ter pravi: „Ali vlada res misli, da se ji porozi prepričati kmeta, da je sicer v imenu takovzanih državnik koristi mogče razlastiti očeta otrokov, moža ženam, sinova materam, da razlastnjavati tudi samo življenje,

da pa ni mogče in če bi to tudi dejanske koristi države zahtevale, razlastiti veleposestnikov?“

Da je bilo to vprašanje, na katerem ruska država od korena bolje pravi razlog raspozitve dume, dokazuje „položenje o izborah v gosudarstvenaja дума“, dokazuje nam to pa tudi vtrojtrajani novi volilni red. Na njem vidimo, kateri sloji so zahtevali, naj se дума raspoziti in volilni red v nasadnjačkom smislu postolja, če prav na troške kršnja komaj dase „ustave“. Novi volilni red razlikuje se namreč načelno in zelo globoko od obeh dosedanjih — kakor se to s početka niti ni zdelo. Pogojno si ga natančneje: najprej njegove prednaki.

Balyginov načrt volilnega reda od avgusta 1905. l. gradi duno naravnost na kmetokom prebivalstvu — vstavja kmetako duno. V spomenici k temu načrtu pravi: „Kmetje morajo imeti močno zastopstvo v dumi, ker tvorijo po svojem številu in po visokosti plačanih davkov najmočnejšo skupino volilcev“. Vlada, smatrajoča neprosvetljenega ruskega kmeta za prirodni stebel konservativnosti in nasadnjačstva, hotela se je opreti najprej proti uporni, revolucionarski inteligenciji. Ob to samo načelo je oprt tudi Wittejev volilni red od decembra 1905. leta. In kaj se je zgodilo. Kmetje niso poslali v prvo duno pokornih slug absolutizma in reakcije — ampak Aladin, kateri so s svojimi socialističnimi, da naravnost anarhističnimi govori vzbudili v skoprneli vladi strah in grozo. To mač so bili torej konservativni ruski zadici (kmetje), kateri bi naj bili opora „konstitucionalnega samodržavja“?

In prva дума je bila razgnana, ker je njeno složenje bilo „nezadovoljivo“ — in vlada je začela „popravljati“ volilni red. Izdala je množico „dostavkov in pojasnil“, s katerimi je hotela odkloniti nevarnost, grozečo državi od kmetako dume in od revolucionarnega razumnosti. S samimi „pojasnili“ so odstranili iz dume skoro tretji del kmetov, razumnosti so pri volitvah kar najbrezobzirnejše proganjali — in uspeh? Še bolj opozicijska duna nego je bila prva. Vladnim mahinacijam se je pacerčilo sicer stlačiti številu kadetov na polovico — za toliko je pa v drugi dumi naraslo številu najkrajnejših elementov. In volili so je — kmetje.

Zato vlada sedaj ne „pojasnjuje“ več ampak naravnost oktroira nov volilni red, kateri se kaže, ako ga natančneje pogleda — naravnost protikmetaki. Naenkrat ni več kmetako ljudstvo temelj države, nasakrat ni več ne po števila, ne po visokosti plačanih davkov najslabši element v

državi. — Tediše so premaknili sopot tja, kjer je v samodržavni Rusiji do sedaj še vedno bilo: na plemstvo, na veleposestvo. Rusko plemstvo, katero je dosedaj še vse reforme na Ruskem onemogčilo, katero je naravnost pokvarilo tudi veliko kmetako reformo Aleksandra II. (osvoboditev kmetov) — pokvarilo in uničilo je tudi sedaj mlado rusko „ustavo“.

Število kmetokih volilcev pri volitvah sedajje stopnje (na gubernski obodih) je zmanjšano po novem volilnem redu več nego za polovico — zato je pa pomnoženo številu veleposestniških volilcev. Nekoliko številki nam to takoj pojasni. V voronski gubernaciji so imeli do sedaj kmetje po „pojasnjenem“ volilnem redu 101 volilnega moča, veleposestniki 42 — sedaj jih bodo imeli kmetje 55 in veleposestniki 75. Ali v vjatski gubernaciji so imeli kmetje do sedaj 148 volilnih moč, veleposestniki 18 — sedaj jih imajo kmetje samo 23 in veleposestniki 55. Podobno bodo razmerje kmetokih in veleposestniških volilnih moč v kazanski gubernaciji: 33 : 50, v kuzski 31 : 71, v orlovski 23 : 58, v penzenski 22 : 47, v rjazanski 24 : 52, v samarski 33 : 76 itd. — dočim je bilo prej razmerje sarobno. V posamičnih okrajih je razmerje še neugodnejše. Tako se v volškem okraju, v saratovski gubernaciji imeli do sedaj kmetje 5 volilnih moč in veleposestniki 4 — sedaj bodo imeli kmetje 2 in veleposestniki 6!

To temeljno smer je najprej spoznal — ni li to čudno? — brat ministrskega predsednika, Aleksander Stolypin, kateri je koj 17. junija v „Novem Vremenu“ napisal: „Ako bi naj bil volilni red verna slika družabnega sestavljenja Rusije, imela bi v dumi ogromno vošeno divja, roparska in neiscobražena kmetaka družba... Rusije bodo še dolgo mogla približevati in vesti k Evropi edino le prosvitljena oligarhija — in za kmeta bodo še dolgo moral skrbeti isti veleposestnik, kateri je sanj skrbel bodisi kot gospodar v dobi sušenjstva (šlačnarstva), bodisi kot deželni (smevstveni) nadelnik ali končno kot kapitalist in čimtelj v znanstvu — (deležnem zboru).“

Izvrstno! Veleposestnik je skrbel za kmeta, veleposestnik, navadno ob osem tedi plemič in burakrt, je skrbel za kmetako obovogo, brgal se je za izobzavaj ljudstva, za poradigo Rusije — krivdo raznajajoče lakotne med masami prebivalstva, krivdo strahnega odstotka nepismenosti na Ruskem, krivdo za Čelimo in Makdeu, krivdo za strašno propast Rusije nosi očividno — ruski kmet. Adolf Černy.

Dopisi.

„Zmagoslavni Korodol“ pri Sv. Križu št. Slatina morajo imeti čisto posebnost nitke pri spominu na most in itajerske Rjavice preko Botle na hrvaški Hun, ker vedno mislijo nanaj! Na dopis v „Slov. Gosp.“ dne 27. junija t. l. som še odgovarjal, a ker me križevski „Gospodarjev“ dopisnik dne 11. t. m. vnovič radi tega zapada, moram govoriti obdrneje. Obširnost zahteva dopiževa trda tikva ki se od nekdaž kriči po noriberškim ljiakaj ter ne razume še tako priproste stvari prej, nego se ma čisto pod nos porine; slovenska javnost pa mi blagovolji to občirnost oprstiti! Posamičnosti bodo pač samo moje sočestne zanimale, a način in sredstva, s katerimi se bojujejo „gospodarjevci“ proti ljudem, ki ne trobijo brusogojno v njihvoj poličen rog, morajo zanimati tudi širjo javnost ter pokajojo morda temu ali onemu omahljivcu, na kateri strani je poštenost in za kateri je laž!

Ponavljam glavne trditve obeh tozadnjih „Gospodarjevih“ člankov. Čitakar trdi:

1. Da je bila skrb za ta most nekdaž vključena na travniku mojega očeta, in da je neznanu, kako je dal ta l. 1873. to vključilo izvršiti.
2. Da sem stavil v občinski seji občine Okot. Slatina dne 2. junija t. l. predlog, da bi naj plačali naša občina za napravno novega mosta okoli 800 K, da so občinski močje ta predlog skoro enoglasno zavrgli in takoj izjavili: „Občina za ta most nič ne da in ga tudi ne bo vdrževala“, in da sem jaz sam pisal v zapisnik, „naj se akti oddajo okr. odboru v Rogatica, da ist večji vsoto od vlade izpolnjuje“.
3. Da je ta most na korist samo meni in moji bližini.

Pri luči v nepristranskini, torej ne s očmi naših „zmagoslavnih Korodolcev“ pogledana, izgleda stvar tako: Moj oče je imel na Hrvaškem tik ob Sotli travnik, gruntovni zapisnik takrat št. 121, tek. št. 402. Ko je kupil l. 1865. od Jurja Majcenca del nje-govega gospodarstva seb št. 118 gruntovnega ulokca, tek. št. 395 ad Prilina, namreč: hla (sedaj stara Klemenova hla ob cesti nad vodnjakom), seno, travnik, oranico in pašnik, se je preneela last tega dela pod tek. št. 395 b in zapisnika 118. v zapisnik 121 ter se pripalo to gospodarstvo k travniku. Prodajalec Majcenec pa se je zavzel zase in za svoje pravne nasled-nice, „da bode vdrževal v dobrem stanju cesto, vodovode in most, ki vedijo od prodanega gospodarstva do Rjavice“, in to se je vključilo 29. marca 1865 na korist mojega očeta na ostalem Majcenčevim gospodarstvu seb hitaa

št. 37 (bila, kjer stanujejo sedaj Klemenčiči), gruntni zapisnik št. 118, tok št. 393 in 396 občine Prilina. Ko pa je kupil moj oče l. 1866, tudi ta del prve četrtine gosposkine Druževce s kisto št. 37, ter postal sam lastnik posestva, na katerem je bilo vkupljeno sjevaro, „pravo zaloga za vzdrževanje ceste, kanala in mostova“, morala se je na posestvo Jurija Drofeniča (sedaj Alb. pl. Klemen) ocesom za ta travnik, ki je od leta 1894. moja last, dne 31. decembra 1873, št. 2591 opet vkupljilo „pravo zaloga za vzdrževanje ceste, kanalov in mostovah od senokosa Žermana do Erjavca v največem iznosu 200 for. na korist Ivana Žermana“. Tistih 180 korakov vznoze ceste na štajerski strani je občinska cesta; na hrvaški strani se nadaljuje cesta zopet kot vznoza ceste še dobrih deset minut dalje, nego je rabim jaz za svoj travnik in se isteka v drugo cesto. Most in cesta se davno nista sluzila več zgolj privatni potrebi Žermansov, ampak posluževal se jih je vaak, ki je hotel in Slatine, Rjavice, Triliska itd. na hrvaški Prilina, Ham itd. ali obratno in ni maral delati ovinka na Rogatec ali Rajkovec. Zato se je odzvalo „poglaviarstvo upravne občine Ham na Sesti“ protnji g. Alb. pl. Klemen ter javilo v dopisnem od 7. julija 1889 mojemu očetu: „podpisano poglaviarstvo prima današnjim danom vzdrževanje ceste, kanalov in mosta voščode od sjenokosa g. Ivana Žermana do Erjavice, tako, da če se ista cesta svake godine popravljati dati, da se ostan potosom ceste s svako vrzme teli pjoške kao in na bolima prolaziti moglo bude“ na kar se je vkupljilo na Klemenov posestvo izbrislalo. Zadnja leta se je začelo od hrvaške in naše strani delati na to, da se s pomočjo hrvaške in naše vlade postavi nov most, ki bi odgovarjal današnjim ne več samo privatnim potrebam te proge nad Hrvaško in Štajersko. Kakor sem že zadnjič pisal, izpolnilo je g. državni svetovalec Ploj po 300 K od naše in hrvaške vlade. A ker je bilo to premalo, poslal sem akt obratnega odbora, da izpolnjeje vojto vznoza. Na dnevnom rodu občinske seje dne 2. junija 1907. je sicer res bil nekotoliko nerodno označen „pogovor in sklep o obč. ocesi in Rjavice na Ham“, a nikdo ni stavil predloga za prispevek kakih 900 K, nikdo ni zahteval, da bi morala občina most vzdrževati, zato nikdo ni mogel teh predlogov zavrniti. Zapisnik te občinske seje pravi k tej točki: „ad. I. Se vznoze na znanje, da smo akte radi nazvane mesta v Rjavici oddali okr. odboru v Rogatec, da isti vojto vosto od vlade izpolnjeje“.

Taka je romica, radi katere bujaka križevski „Gospodarjev“ dopisnik moje „očebane proti meni in me boče razkriti kot nepriljatja kmotom, slasti ostan s Erjavice, ki najbolj vedo, da se poznajo te ceste in mosta veliko ljedi, ki niso moji sorodniki. Oni naj razsodijo, če sem radi tega ros kmotki nepriljatelj ker sem prošil hrvaško in naše vlade, da pomagata postaviti travnik, potrebam naših in hrvaških kmotov odgovarjajoč most! Oni naj tudi razsodijo, ali zasladi naše spoštovanje „Gospodarjev“ dopisnik, ki boče slovenskoga kmeta na tak podli nadla spraviti na slab glas pri rojakih!

Govori se takaj splošno, da bujaka s zavijanjem romice o tem mostu proti meni naš nadzupnik Korolec. Sočasno po njegovem pobudnikem obnašanja proti

meni, se ti zdi to precej varjeto, tembolj, ker se mi je izdal njegov začet, „da me boče čisto uničiti“. Vedemo! Ladi si v „Gospodarjev“ o tem mostu ros on ali pa kdo drugi, dopisnik naj mi zapíše uz kosmata slova:

Lagal si s prvo trditvijo: na svojem posestvu bi si hotel dati vkupljiti svoj sernvint morda kak nadzupnik brez maturo, nekoliko brit-njejnem slovenskoga kmeta taka budalost ne more priti na misel! Leta 1873, ni dal moj rajal oče te vkupljibe izbrislati, ampak — opet vkupljiti!

Lagal si s drugo trditvijo: dokler ne imenajo te enega občinskega odbornika, ki upa trditi in more dokazati, da sem zahteval od naše občine prispevka okoli 900 K in vzdrževanja mosta, ostanel podli lastnik in obre-kovalec!

Lagal si s tretjo trditvijo: ta most preko Sote, je na korist zmanin in neznanim ljedem, ki niso moja slaba! Proke, sjeja je še delal izlete na Hrvaško v družbi glasnik in veselih dam celo naš nadzupnik Korolec sam! In ta hrvala Bogu ni moj sorodnik, in bi se laz za tako sorodstvo tudi zelo cifratno zahvaliti!

Falsificiral si zapisnik, ko piše, da sem pisal vanj: „naj se akte oddaje okr. odboru v Rogatec“, ker v zapisniku stoji: „da smo akte oddali okr. odboru v Rogatec“, kar zmiel bistveno izpremeni!

Pri Sr. Križu se je pred kratkim pridgalo, da je obkrozevanje po časniki velik greh! Seveda se je naglašalo, da posebno obkrozevanje duhovnikov. Naj se spremeni teorija v prakso in poprav, kar se je zagrošilo proti meni, ki sicer nisem duhovnik, pač pa človek kakor oni in počten slovenski kmot! Šloer boče mišliti, da je teorija na priščini samo radi lepšega in da po mnenju naših klerikalcev namen štajerska povozuje.

Na Knežcu, dne 15. julija 1907.
Vinko Žerman.

Politični pregled.

Bumede debete.

V justitnem odseku so klerikalci pri velitri predložili podlogli. Predsednikom tega valnega odseka je bil izvoljen nekakši liberalce Nietzsche, prvim podpredsednikom dr. Laginja, drugim pa prof. Masaryk.

V svoji zadnji seji političnega zasedanja je sprejel državna zbornica predlog človeka agrarca Prilina, naj se podvoji meljoracijski fond, (državni zaklad na sseljanje njiv, travnikov, gusov itd.), svrhaio državni prispevki in podveljio vse postavka v državnem proračunu, tikajose se meljoracije. Ta predlog sta podpirala dr. Žitnik v imenu slovenskega kluba in Steiner v imenu krk. socialcev, kateri si prizadevajo porahiti vsako priliko, da bi utrdili svojo slavo kot zagovorniki kmetskega stana in malih obrtnikov.

— Poslanec Stanek je pri tej priliki zahteval, naj se na državno in občinske troške izvede regulacija rek tam, kjer je to v sveti s meljoracije. Zahteval je tudi, naj se ostanje posebno ministerstvo javnih del, kateremu bodo poverjene vse te stvari. Samo na ta način boče mogoče napraviti konec dosedajni praksi vlade, ki krivdo za savičevanje meljoracijskih in regulacijskih del vali sedaj na to, sedaj na drugo ministerstvo, potrebnega dela pa nikdar o pravem času ne vrzti.

V seji slovenskega odbora dne 23. t. m. je poslanec Kaftan predlagal, naj se vlado pozove, da poskrbi za to,

da o pravem času zakupi potrebno sterilo vagnov, da se boče prevažanje blaga na državah železnih valed tega občutljivega nedostatka tupo.

Jubilejni odbor je sprejel Laegerjev znani predlog, naj se ostanje državno ustanovo 100 milijonov kron za starostno in invalidnično zavaro-vanje. Predlog pravi nadalje, da se naj podrobnejša deloštja ustavnim potom še tokom tega ali pa prihodnjega leta določijo. Soc. dem. Romanan je predlagal, naj se to vprašanje odgodi, večina v odseku je bila pa za Laegerjev predlog.

V seji klubovih predsednikov je bilo sklenjeno, naj se zasedanje poslanske zbornice se odgodi, ampak naj se dan prihodnje seje poslanecem pis-meno naznani. Krščanski socialci so delali z vso silo in vznoze za to, da bi se poslanecem izplačevalo diete tudi za časa parlamentarnih počitnic. Pri tem se ingovarjajo na to, da parlament tudi lani ni bil odgođen in da bi tudi letos ne smel biti odgođen, dokler ne bo definitivno rešeno vprašanje o tem, se li bodo poslanecem plačevale diete, ali pa letni pashali. Zagovorniki krščanske socialnega predloga trde, da s odgođenjem država nič ne pridobi, češ da bodo potni stroški poslancev ravno tako veliki, kakor so njih diete za (trimesečne) počitnice, zato bodo najbolje, da se zbornica na odgodi in da se postavdajalcem plačnjeje diete tudi za časa počitnic. Te diete bodo znalele od 35. julija do 10. oktobra 897.840 K. s drugimi troški vred okroglo 1.000.000 K. — S krščanskimi socialci se potegnili pod vodstvom dr. Grossa nekakši liberalci, vprašanje je bilo rešeno v smislu teh krščanskih demokratov, kateri zahtevajo počteno plačo tudi za dobo svojih „zadlesnih“ počitnic. Ta predlog za „pomoč v silni in potrebi“ je bil tako gladko in hitro rešen, kakor še gotovo noben predlog za podporo po simah prizadetim darvoplačevalcem. Za to naglo in gladko rešitev ker hrvala v prvi vrsti — velikim —, da če smemo verjeti klerikalnim listom — edinim prijateljem delajočih vrst prebivalstva — krščanskim socialcem. En milijonek so državni izmeli — če se za svoje vollice pa za njih izvoljenje. Darvoplačevalce pa lahko tolaži zavest, da je njih denar v dobrih rokah.

V zadnji seji pred političnimi je bila velika in razburjena debata zaradi izročitve krk. soc. Prochaške sodišča. Soc. dem. so zahtevali, naj se ga izroči, pri tem je prišlo med njimi in krk. socialci do grdih preprirov. Kočno je bila pilda večina na strani Prochaškovi proti soc. demokratom.

Pod. Benkovič je interpeliral zaradi uradnega oobja pri darvnem uradu v Brezicah — nadalje radi ar-ditve Save pri Brezovem.

Pod. Marthi je interpeliral zaradi imenovanja sodnika na sprazno mesto v Laškem.

„Hlas Naroda“ poroča, da bodo čelki poslanci, ako se jim bodo plačevale diete tudi o počitnicah, dali ta denar za razpolaganje za po povod-nih potkrokovane.

Slovenske novice.

Štajersko.

— Posojilnica v Celju obrestuje od 1. septembra t. l. hranilne vloge po 4 1/2% ter plačuje rentni davek tudi nadalje sama. Vkljub temu, da je Posojilnica svršala obrestno mero hranilnih

vlog, ostane obrestna mera od posojil sprejemljena. Predaje za posojila in sprejemajo brezplačno ob gradnih arah v pisarni Celjske posojilnice v „Narodnem domu“.

Iz Celja. Svetujemo jednemu ali drugemu gospodu pri našem skrbnem magistratu, naj gre enkrat v tomi noči po Franc Jofinčevem keja pod lo-lemnico po kostonjajem drvoroda proti brvi čes Vagljanju. Ako si na tistem kamenja na polomi svoj, naj bo vose! Zelo umestno bi bilo, da bi tam mostna občina dala napraviti vsaj jedno sve-tilko, da se ne bi trebalo za tiste vrato-in nogolomno pot oboroževati izletnikom s svetilkami, da ne poljubje-je tal ali kostonjev. Upamo, da se govorimo glahim očesom.

— Predlaga je celjska mostna hranilnica posestvo Sirje pri Židancem mosta, katero se nahaja tudi v občini deški, nekema Hornika s Dunaja za 42.500 K.

— Narodne trdke, katere bočeje inserirati v koledarju Družbe sv. Cirila in Metoda, naj pošljejo naročila vsaj do 30. avgusta družbini pisarni.

— 740 letni jubilej boje poti v Marjitem Celja l. 1907. Ker nas je tu v Celju prav mnogo pobolnih ro-marjev in romaric, kateri bi radi zopet obiskali Marjino Celja, pa nimamo ravno preveč denarja, se obratamo tem potem javno do podjetnika za romarske vlake, vič g. župnika Martina Medveda v Laporcu, naj akrene, da bodo vosti vlak iz Celja v An-Seewiesen in naj razčni samo 10 K 78 v kakor poprej g. Gajtek v Poličanah, da ne bomo še posebej plačevali za vožnje v Maribor blizu 5 kron! Objabujemo ma, da se nas bo toliko uglasilo, da bo še le kaj kronc ostalo v pobodne namene in vožje čast boje. Zdelo se nam je tudi čudno, da račun g. župnik od Špelfeldta 8 K 80 vin, dočim je računil g. Gajtek 7 K 94 v in mn je še ostal lep do-bitek. V „Slov. Gospodarja“ je dal g. župnik Medved oznasiti, da stane voz iz Seewiesna do M. Celja 5 K; poprej smo se vostli za 2 do 3 krona. Naj vendar g. župnik ne sega-tako globoko in naše molzaje; ako bo bolj krščanski s nami, prav radi darujemo kaj groš za marjicejsko cerkev, četudi čujemo, da je tako bogata, da bi lahko kupila celo Šp. Štajersko. Pa v boje čast in na korist romarske cerkve še nekaj štrajujemo! Gosp. župnika prosimo še enkrat, naj spetveta naše želje in naj ne gleda preveč nase, naj dobrosam dolžnosa pastirja itak ne more biti do povrtenega blaga, katero je sičeto in pravno. Ob onem mn priporočamo, naj se spomni tudi sedaj, ko bo naredil račune, in daruje nekaj od listoga do-bička siromakom, kakor je ba, daroval tudi, ko so ma ostale od vlakov na Marijo Pomagaj lepe kronc. Primera mod obema podjetnikoma romarskih vlakov, g. Gajtekov in g. župnikom Medvedom nam kaže, da boče g. župnik Medved kovati iz naše pobolnosti ka-pital, misleč si: kšeft je kšeft! Ker tudi mi spoštujemo to goso, mislimo, da bi bilo v korist nam pobolnim ro-marjem in romaricam, ko bi se še lotil kak drag podjetnik tega dobrega posla, ker je gotovo Bogu bolj všeč, če si mnogi bratstvo in sešebino mod seboj razdelijo dobiček, msto da eden vse pograbi.

Celjski romarji in romarice.

— Omajili bodo promet s blagom za časa cesarskih vaj meseca septembra na Koroltem na državnih in tudi župni železnici, ker bodo prevažali veliko vojaštva.

— Za šeleznice Kamnik-Polzela je stavil v državnem sboru najni predlog dr. Krek in tovariki.

— Današnji živinčari sejm v Tebarjih se je v vsakem obziru dobro

oblasti; mnogo blaga je bilo na prodaj in mnogo domačih in tujih kupačev. Predelo se je do 200 galar živine izven Štajerske po povprečno 60 K za meterni cent žive vage.

Naslednje ministratve je izdalo nove stane načrta za deške in dekliške osnovne šole. Ti načrta se zlasti osirijo na obratništvo in poljedelstvo pri dečkih, na gospodinjstvo pri deklicah. Veljavni bodo ti stani načrta od 1. oktobra leta 1908/9 naprej.

Buravšč. V Petrovčani pri Celju je stonil radar Steble svoji ženi v pijanosti obe roki in je klical potem na svoj, da bi jo s sekuro ubil. Uborec namer je rešil sin. Steble je obojen k sosednji ženi.

Saujzmo vinarne in sadjarne sodruga! Ponatis in „Zadrage“. Kujčice, katero pošlje „Zadrana zveza v Celju“ za željo zastopaj, pripravljamo vam vstopniškim in sadjarjem najpogostejše. Tako koristna in tako lepo slovensko pisanega gospodarskega berisa ni dobili tako lahko!

V Petrovčah dobe novega nadstojnika. g. Ljudevita Černača, vadiškega učitelja v Mariboru.

Sokolaka slavnost v Žalec dne 4. avgusta. Vozila dva posebna vjaka: in Celja v Žalec ob 11. uri 15 min. popoldne, in Žalca v Celje ob 1. uri popoldne. Ob pol 12. uri dopolnil je sestane gostov pri Hodičku (separirani obed.) Ob 1. uri popoldan slavnosten sprejem in pozdrav na kolodvoru ter nato pred občinsko hišo.

Po pozdravu se vrši slavnostno razvije zastave v dreverodu sredi Žalca. Kmica zastavi je blagorodna gospa Ana Roblečkova. Nato spreved po trgu Ob 4. uri popoldan javna telovadba in ljudska slavnost na vrtu g. Roblečka.

Brataška sokolaka društva so napredna, naj čim hitreje izpolnijo in vpolnje vršalno pote. — Društva, katera se žele udeležiti slavnostnega zabijanjja žrebčev, naj to čim prej naznanijo. — Žalake in okolike Slovenke prav marljivo pripravljajo za ljudsko slavnost.

Bratom članom grakkega Sokola. Dne 4. avgusta t. l. razvije Sokol v Žalca svoj prapor. Ob tej priliki privedi Sokol telovadbo in veselico. Grakki Sokol sklenil se je to slavnostno udeležiti in prusi tem potom svoje krato člana, naj se podajo imenovanega čez bodisi v kroju, bodisi v civilni obleki kolikor mogoče številno v Žalec. In Celja vozi na dan slavnosti posebni vlak, ki pride okrog popoldne v Žalec. Tam se vrši nato skupaj obed. — Omi člani, kateri se udeležiti prostih vaji, naj pridejo, če mogoče, že sjutraj v Žalec, ker se vrši skrajna za proste vaje še ob pol 12. uri popoldne. Telovadci se skupnega obeda ne bodo mogli udeležiti. O d b o r.

Umrli je včeraj popoldan g. Martin Razboršek, veleposelnik in gostilničar v Arji vasi pri Petrovčah. Umrta je danes gospa Marija Dobnik, veleposelnica v Konjicah. N. v. m. p. l.

Novačarjev pri Veljaku. Po dolgem času poročamo lahko zopet nekaj veseliga in častnega za naš kraj. — Omenali smo si preteklo nedeljo požarno branbo, ki je pristopila zvezi slovenskih požarnih bramb v Žalca. — Nasprotniki, ki so vedno marljivi pri delu, če se gre delati proti slovenskemu ljudstvu, če je treba ljudi navajati k znanostim, so svedra tudi pri nas poskušali vse, da bi nam vilišili smelko požarno branbo s smelko komando. Pa ni bilo in ni bilo, ker smo Novocerkovski dovolj pametni našli in vemo, kaj smo — da smo Slovenci in da mora tudi naša požarna branba, ki smo je ustanovili in ljudsko korist, biti pri domaći slovenski zvezi požarnih bramb v Žalca in se pri smelki

zvezi v Gradcu. — Tu je naš dom in naše središče, ne pa v Gradcu. Tam gori naš delajo Nemci kar hočejo — tu pa, si pomagamo sami brez njih, kakor bo nam prav in nam koristilo.

Vsa čast narodnemu španstvu v Novicerkvi, okrajnemu odboru narodne stranke v Veljaku in zvezi požarnih bramb v Žalca, da so se tako zavzeli za blagor in čast slovenske Novocerkve. Več domačev.

— Is Veljaka. Kakor smo se poročali, priredil je nedeljo, dne 28. t. m. ob pol 4. uri popoldne takajšnja, po dolgih letih spet oživljena podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ljudsko veselico s prijaznim sodelovanjem šmartinskega peraknega društva. Na spredu je petje, tamburanje, tombola, šaljiva poezija, konfeti, igra itd. Član „Prosveta“ Ivan Prekoterič, predava o pomenu naše kolske družbe.

Ker so podobne narodne prireditve za naše še zelo nerazvite in zaspane življenja, kakor je v Veljaku, velikega pomena, pričakujemo, da nas v oblišen številni obiščejo pri tej priliki naši sosede, posebno se Caljani in napravijo majhen izlet v Vojnik.

Prepeti. Začujo nedeljo zvečer so se stegli fantje v vojniški „kavarni“. Eden izmed njih je napadel s nožem celo posetnico „kavarne“. Več fantov, med njimi Stepišnika, Črnača, Stropnika in Kremenika, so otrotniki že zaprli. — Tudi v Gaberju sta se stopla dva fanta v neki gostilni najprej za „lapis“, a ko je bil hotel nekdo pomiriti, je dojel za pomirjanje plaščo s nožem. — Naj bi sodnija take razgrajde podsteno „oblasti“.

— Is Šmarja pri Jelšah. Posojilnica je prodala Ivana Habjana, stari mesarja in krmarja v Celju, prej Jagodičev znanu gostilno v Šmarja s posestvom vred. Ker je kupač Slovenec in ima prodajalka predkupno pravico zgovorjeno, je ta važna postojanka za vselej osigurana narodnim rokam.

V rogški okolici so se zadeli travniki močno sušiti. Nekdo je s krampom zemljo malo prerahljal in našel vse polno ogrcev. Dotičnik je zamejda, da so ti ogrci vzrok sušenja in posivlja v grakkih listih štajersko kmetijsko družbo, naj odpošlje kakoga strokovnjaka, da bo travnika preiskal.

Slovenjgradca. Naši „katehizirani“ slovenski duhovniki in posvetni „rodoljubi“, kakor se držejo imenovati v „Slov. Gospodarja“, imajo, ako sodimo po njih dopisih v — nemških „kmetičah“ v Mariboru in „Sl. G.“ to-le vrhovno gleslo: Baje k smelktem protestantski ali liberalni, samo k — Slovenci ne, in sicer zato ne, ker je pristal narodne stranke! To mliedni, govori sa „rodoljubje“ imenovanih gospodov dovolj. To bodo tudi naše kmečko ljudstvo počelo, kje tice njegovi najhujši — narodni sovražniki.

— Is Konejše. Naše konjiško krkšansko katoliško politično društvo političkeje in cepi dika sedeljo za nedeljo, svojih pravih nalog, ki ga drugajo takorekoč v nos, pa ne vidi. Povabijo kmetovca Pileka, da seveda strmečim knočetom v par minutah slate gradove v oblako, zamolzi pa modro, da se ti gradovi kaj lahko poderejo v nič. Hvaliti se pred poslušalci, bi berejo samo „Slov. Gospodarja“, pač ni težko. Če se s tem uničuje znanjeje v poslanako delovanje sploh, kaj jim to mar, tresotno navedanjeje in trikristni „živijo“ jim zaostaje. Nad vse potrebno so jim zdi svedra tudi glasoviti za skrajnaje šolskega poska. Se bolj potrebno pa izreči nezaspajo poslanca, ki ga niso volili in ki ga le večinoma se poznajo ne. Prihodnjaj morda bi dobi od njih kitajski cesar nezaspajo s pozivom, da odloži vladu. Hinavel! Čemu razobelate trobojnico pri svojih

zborovanjih! Zahtevati na primer dvojezični poštni pečat in napis menda po vašem mnenju ne spada v delokrog političnega društva! Pa naj na poštni listi naprednih Slovencev, toraj jim politični mar! Ali res čakate, da bodo morali zabezniki aknati odpraviti ta načed, čeprav bi bil aspeh potem dvomejliv? Pa bodo rekli naši politiki, da je to malenkost. So res take stvari malenkostni? Pa sramujemo se jih, ali bi se jih naj vsaj sramovali, če hočemo, da nas tujci spoštujajo.

To je en slučaj, ki bo v oči vsakemu Slovencu, je našemu političnemu društvu ne. Da je pa poje za narodno delo v Konjicah obširno, mi bodo pač vsakdo verjel. Če se pa politično društvo načeloma izgublje narodnim zahtevam, katere bi odobraval Slovenci vseh strank, potem pa naj ima tudi pogum to priznati! V tem slučaju ma pa tudi odrekamo pravico poslaževati se slovenske trobojnice.

Clara pecta, boni amici.

*) Zahtev, da obsejete vse naše javne in zasebne šolstvo in smeli takih „malenkost“. Prip. vreda.

„Štajerčeri“ dopisniki. Iz kakih vrst jemlje ptajaka canja svoje ljudi, so vidi in tega, da je dne 25. julija pred okrajno sodnijo mariborsko obojen Joso Mavrin in Lokavec pri Ljstomeru zaradi hodovalstva goljufje na 6 mesecev težke kaje. To je tisti moč, ki je svoje čase pinal met Nemci toliko priljubljene dopise v „Ptajškoga Štajerca“ in kateri je pomeje s hitem napadel odvetaška dr. Grosmana. To je že druga svedrva obohda zaradi hodovalstva goljufija.

„Štajerčeri“ urednik Lohart bil je 25. t. m. pred okrajno sodnijo mariborsko na tobo Henrika Viscolnika iz Holkega Puharja obojen po § 496 h 2 na 30 kron globe ali 3 dni zapora in plaščo strokov, ker je v svojem lističu tolnika posval s besedami: „Foj, lahiki!“

„Nedotnost“, akad. fer. društvo ima v soboto, dne 3. avgusta v „Narodnem domu“ v Ptaju ob 4. uri pop. svoj VI. rodnai občni zbor s tem-le sponedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poručilo odbora. 3. Volitve. 4. Erentalija. Vahljni so vsi tovarži visokolekci in Slov. gorci, udi in sušci, ki nespogovitelivoma obiska.

Učiteljska mesta. Razpisano je mesto nadstojnika na štirinastletni v 3. pl. razr. stoječi šoli v St. Janzu sa Dr. p. (prolajje do 30. avgusta) in mesto učiteljske na petrazredni v 3. pl. razr. stoječi šoli v St. Jarju v Sl. gor. (prolajje do 31. avg.).

— Is Prilose pri Ormedu. Pred kratkim so se pri nas vršile občinske volitve. G. Šupan je skor to na demki s oglasom naznanil, vendar pa niso vedeli vsi volilci, kdaj bodo volitve, ker je šupanova hiša precej s poti. V prejšnjih časih so se volitve znanamle tudi ustnemim potom. Zakaj se to letos ni zgodilo? Dobro bi bilo, ako bi se tudi znanamle s kakim oznanilom, katero bi bilo nabito kje v spodnji vasi. Občinske volitve so tako važne sa občana, da bi bila želeli vsjaja vedelaha. Kakor čujem, je šla radi volitev neka pritožba na okrajno glavarstvo. — Ze enkrat je očitala „Domovina“ gospodu Šupanu, da izdaja smelke „certifikate“ — in vendar se to še vedno godi, kar slovenskoma značaja pašenske občine vendar ni na korist. Čemu bi pljuvali v lastno škodo? G. Šupan je bil in bo smiraj trden narodnjak, zato bo tudi opazil to navado, kar ma bo služilo le v cast.

— V Studenci pri Mariboru je nekaj delavec Ribič pri posenitaku Biologivancu drva. Po nerodnosti ma je padla sekira na nogo in ma jo je skoro razcepila.

— Admetahim abtem je izvlečen pater Schlamadinger. Semotasa ima vnetje glave, tudi po Slov. guricah in so vzeili kmetje vino, ko se ni bilo izlecilneje v daljni Admet na Zgorjem Štajerskem.

— Samoser. V pondeljek se je nevarno obratnili trgovci Vidovič in Dornove pri Ptaju, ko se je mudil v Račah. Poljali so ga v mariborsko botanično, pa je že indiknil na Bohori člnaz Hoč. Zadanje dni se je vedel jako čudno, zato mislilo, da so ma je zmešalo.

— V Franju je spila posestnika bči Iv. Bozjak fosfora v vodi in umrla. Dekle je baje to storilo radi nečestne ljubezni.

— V Oplotnici so ustanovili nemakntarji „občinsko posojilnico“. Pravijo, da hočejo ljudstvo „osvoboditi“ in oblasti slovenske posojilnice — da bi ga dobili potem v svojo krampljo.

Kamovana podčastnika. Dotična podčastnika v Dan. Novem mestu, katera sta s nečloveškim trpinčenjem gnala dragonce Samnta in Gradca v smrt, sta dobila po 4 mesece najstrojje ječe. Priskava je še nadaljeje in bo kaznovanih še več drugih. — Prav tako! Ako se bo tako rigorozno postopalo, bodo vendar enkrat prejenale svrhosti po vojakičkah, katere so v mnogih slučajih prave mačlice za naše faste.

— Ogri na trantihki. Svoječasno so ustili ogri ali litične rjavoga krohča (Melolontha vulgaris L.) cele travnike v trestaki občini tolniškega okraja na Gorickem. Takrat je izdalo c. kr. kmetijsko kmetično poskvalitvališče v Gorici primerna poska, kako uničevati to šibo in ga je razdelilo med kmetovalce. — Ker se ti ogri širijo na Kranjskem in tudi v rogškem okraju, bi svetovali primadetim, naj se okrajne na imenovani zarod v Gorici, kateri jim bo gotovo došlece narodilo postal.

— Proder skodt Ture je bil 31. t. m. dogovorjen. S tem je zvezano Korolko s Solnograkim. Proder se pričezajo pri Bečkonstazu na Solnograkem in se konča pri Malici na Korolkem. Dolg je 6525 metrov, to je skoro poldrugo ure hoda. Proder so zadeli na obeh straneh kopati i 1901.

— Sv. Jurj ob Ščarvadi. Takajšnje bralno društvo priredi povodom 30 letnice svojega obstanka dne 4. avgusta velike ljudsko veselico s sledočim sponedom: Ob treh na Mandovm vrtu: 1. Fozersterjava „Plazinska roza“, meš. šbor; 2. beseda društvenega predstojnika; 3. Spindlerjava „Perčeva spomladanska“, meš. šbor; 4. slavnostni govor; 5. Aljčeva „Ne tožim“, melani šbor. — Ob petih v gledališki stii: 1. Sattzerjava „Na planine“, meš. šbor; 2. „Martin Krpan“, gledališka igra v petih dejanjih, pri kateri nastopi nad 30 domačih igralcev. — Ob osmih na Mandovm vrtu prosta zabava. Poskrljense bo, da se slavno občinstvo zadelovlje vsestranska. Strogja bodo čemala dokleta s dobrimi jedmi in pristaini pijadkami. Za ulom bo skrbela Komotova gošča, domači in stončni pevski šbori, govorniki... Za oči bo cvetlični šotor, cirku, kasperovo gledališče, smetni ogvaj i dr. Postrojeno bodo strošlice, dal se lahko elektrivovati, srečo postkani pri areolovru, novice bo donalaha šaljiva polita itd. — Vstopnice: a) Na Mandovm vrti samo 20 vit. Pri blagajni dobi vsakdo znan v potrčenje vplačane vstopnice; b) v gledališče: sa sedelo 1. vrste (stole) 1 K; sa sedelo 2. vrste (klopi) 50 vit. sa stojalica 30 vit. Preplačila se kvadno sprejemajo. Spored se bo izvrševal točno ob dočločenem času. Osnahki vabil se razposiljajmo. Ob skrajno neugodnem vremenu se vsa slavnost prekine. K najobširnejši udeležbi vahi odbor.

— „Ljudska knjižnica“ u Mariboru „Narodni dom“ ima svoje zbirke ure ob nedeljah od 10.—11. ure in po četkih od 7.—8. ure. Nova izdavanja stane 30 v., za vsako prečitano knjigo se plača po 2 v.

— **Državne vesti iz Maribora.** V mesnici gospe Černovšek na Tegotihofovi cesti je nekdo vniolil v blaginjo in odnesel 30 K drobita. — Za občni zbor „Südmärkte“ se je ustanovil poseben stvarnostni odbor z španom Schmidreijerom na čelu. Občni zbor bo 8. septembra v kazini. — Nogo si je slozil krojaški pomočnik Peretič, ker je nepravilno prekočil nek jarek. — Igrali so je pelec Sekol pri 47. pešpolku.

— **Is Maribora.** Novo učiteljske poleg gimnazije je sedaj dogotovljeno. Prihodnji podzobjek si ga ogleda komisija od okr. glavarstva. Pusk se bo začel v njem prihajajo solako leto, t. j. od 15. septembra naprej.

— **Sesomer vojaka.** Na polju pri Stedencih nad Mariborom so našli ustreljenega vojaka. Pravijo, da je dal tem vojaku nek častnik 260 K, katere je imel nekak zasneti. Vojak pa je denar zapravil in se na to ustrelil.

— **Slovenska ljudska knjižnica v Mariboru.** „Omladina“ poroča: Ravnokar je obhajala mariborska slovenska ljudska knjižnica obilnostno otvoritve in se zdaj lahko s posebnim zbor na lepe uspehe. Zdalj šteje 598 različnih vezanih knjig, a se še vedno izpolnjuje, posebno oddelke mladinskih spisov. V prvem letu je izposodila 2388 knjig in skor 300 poezij, 72 dramatik, 2004 (84%) pripovednih spisov in 109 poezij spisov. Najbolj so čitali Sienkiewicz, Kormik, Jurčič in Tavčarja. Izkazalo se je izšlo 297. Velika važnost to ljudske knjižnice se bo spoznala šele po desetletjih: Koda, da se ta ideja ni izvršila že mnogo poprej. Zdalj je imamo, a potrebuje vsastranske priznanje podpore! Čitateljev, posebno in delavskih krogov, je vedno več in se v eni uri izposodi navadno nad 100 knjig. — Naj slajše ti podatki v izposodi, da se ustanovijo povsod drugod v narodno upostavljenih krajih ljudske knjižnice.

— **Čimuroški vsesmeri ostro** obsojajo neznanec obč. sveta trjajkoga, katere je dal ta posl. Malik, čel, da dandanašnji ne dela 18. obč. svetnikov javnega mnenja in da morali izreči neznanec Malika trjajki meščani na javnem shodu.

— **Is Ljutomera.** Že dosegli si je našo šoleznico privoščil marsikateri kajivce, in to po pravici. Sedaj pa se je nepot zgodil „tragičen“ slučaj. V Melovcu je postavila na šoleznico krava in se hotela bosti s vlakom. Stroj je zgrabil, nekaj časa vnel — a vlak bi se pri tem kmalu prevrnil. Ustavili so vlak, opretili bojovito kravo, katere je svojo drznost plačala morda s življenjem in nato je šlo naprej. Na bližnji njivi je še vilo par volov s plagom vréd, druga nesreče pa ni bilo. Čelni prisod je bil prav primeren za „Pilegendo“.

— **Is Ormoča.** Naša „Čitalnica“ se misli, kakor čujem, v tem smislu razširiti, da se bo vplejala za okolišna zbirana udina in bodo lahko zlasti pristopali kmoečki fantje, dekleta in gospodarji. Ta demokratizacija bo delala „Čitalnici“ ormočki, katere ima za seboj še marsikatero imenitno in slavno prireditev, vse čast. Vážnosti teje koraka ni niti treba podrobneje razpravljati. S tem se v ravnici po-želeto stiki s ljudstvom, o katerih se pri nas tako rado, žal, da se — teoretično razpravlja. Treba bo dati označiti, recimo v nedeljo, da se dobijo v „Čitalnici“, knjige in časniki na posodo

po nedeljah dopoldne od 9.—10. ur. Ljudje, zlasti p'adina, kaj radi čitajo!

— **V Gradcu** sta se priplila mizariki mojster Stiplovšek in njegov pomočnik Jakopič. Pri nastalem pretepa je ogrozil mojster pomočnika v lice. Obsojen je bil v globo 30 K.

— **Namesto brojavk** pošilne nakaznice. Veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda pošiljajo vsako leto mnogi rodojbi, ki se skupščine ne morejo udeležiti, brojavne posdrave in voščila. To je za družbo jako šastno, a praktično ni. Vodstvo nasvetuje namesto dragih brojavk ceneje pošilne nakaznice. Svota, ki bi se morala plačati za brojavko, naj se rajši nakabe družbi. Kaka čestitka so lahko napiše tudi na nakaznico, ki naj so dan prej odpošlje na naslov gosпода župnika Ivana Fibra v Bohinjaki Bistrici.

— **Južna šoleznica** hoče v najkrajšem času svitati tarife za bruvno in tovarno blago. Tozaderna pogajanja so se še vrtila v šolezniki ministerstvu in se bodo še nadaljevala.

— **V Gradcu** je bil promoviran doktorjem prava c. Iv. Trstenjak, bivši dohovnik, sedaj odvetniški koncipient v Mariboru.

— **Diele državljani poslancev.** V časnikih čitamo, da se bodo zasedanja državnega zbora pretrgala do sredine meseca visotoka 1907, toraj za 3 mesece, bodo pa v njihob temu vsi poslanci in vsi uradniški državljani zbora vse ta čas dobivali svoje dijete. To se pravi, za te politične, ko se nič ne bo delalo, hoče vlada poslancem izplačati blizu 1 milijon kron.

Ne vem, ali se je kateri slovenskih poslancev še počel s mislijo, koliko bi se dalo s to vosto napraviti na polje slovenskega šolstva in koliko pomoči, zlasti slovenskemu kmotu. Meni se je nehotno valila misel, da bi bilo smetno, ako bi se vsi jugoslovanski poslanci obrnili do ministerstva predesentika s prošnjo, naj porabi to vosto enega milijona kron raje v korist jugoslovanskega šolstva. A bodisi, da so slovenski poslanci o tem premišljevali ali ne, pričakujemo vendarle od njih, da poklonijo dijete, katere dobijo za čas, ko državni zbor ne sberuje, naši prototrebni in prekoristni družbi sv. Cirila in Metoda. Vnak poslancev bodo na te trimesečne politične prejel prilično 1800 K in ker imamo Slovenci 25 državljanih poslancev, bi dobila družba sv. Cirila in Metoda na ta način nad 40.000 K, toraj zmesek, s katerim bi se dala ene leto vdrjetvati n. pr. slovenska nižja gimnazija na Korotkem ali drugod. Opozarjamo šč, da je po-doben običaj pri rodojbjah na Slovenskem še voč ali manj udomačen. Večina odbornikov in ravnatelj pri naših denarhah savodih izroči vse nagrade, katere dobe od dotičnih denarhah savodov za svoje mnogokrat napore in odgovorno delo, narodnim državljem, zlasti družbi sv. Cirila in Metoda. Vse slovenske vollice pa opozarjamo, da bi bilo jako smetno vpratiati svoje poslanec, kadar bodo poročali o svojem delovanju v državnem zboru, kako morejo opraviti izplačevanje teh dijel iz davkov, katere morajo vollice s kravnimi župji priplačati, in kako so poročali te dijete, katere so dobili izplačane iz davkov svojih vollicev.

Školeznika.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** v Ljubljani naznanja, da nekatere podružnice svoje izkaze o doneskih za leto 1906 in poročilo o obdobjem zbora že do sedaj niso doposlale. Prosi se viječno, da to neomudoma stori, ker le na ta način bo moglo družbini pisarni zglednico za skupščine pravočasno odposlati.

— **Šoleznica na Triglav.** Željzniko ministerstvo je dalo stavbin-skemu adjunktju avstro-ogrsko državne šoleznike družbe in privatnemu do-centu na nemški tehnik v Pragi dr. Frideriku Steinerja dovoljenje za pri-pravljajna tehnična dela šoleznice od Boh. Bistrice na vrh Triglava.

Koroška.

— **Vpokojen** je ravnatelj gimnazije v Beljaku A. Zeche. Dobil je rod šolezne kronne tretje vrste. Njegove učne knjige spl. zgodovine bodo znane marikom.

Primeroka.

— **Nerilca,** kateri je iz kočije streljal in ubil dva izvrtočka, Franzika in Muguoviča v Trstu, so še prijeli v oobi nekoga brezposelnega 21 letnega mizarja Deltina.

Gospodarstvo.

Tržane cene na svetovnem trgu.

Pšenica ogrska „nova“ (od reke Tise 79—82 kg K 1210 do 1265, pšenica banatska 77—80 kg K 1160 do 1210, pšenica slovaška 77—81 kg K — do —, rži iz peštanskega kraja 72—74 kg K 9— do 925, oves ogrski srednji K 850 do 875, koruza ogrska K 680 do 7—, Sladkor češki K 2150 do 2515. Sladkor trškali pilč K 28 do 3112. Spirit (s krompirja) v Pragi K 52— do 51—, Mast („vinjaka“ v Budimpešti K 149— namizna slanina K 140—, Kava Hamburg, ordinarna loko K 36— do 39—, realna ordinarna K 33— do 35—, dobra ordinarna K 36— do 37—.

— **Letošnja pšenica** na Ogrskem. Na danajski borzi je bilo že 20. t. mes. mnogo vzorcev letošnjih listnih pridelkov na Ogrskem. Pokazalo se je, da še v onih okrajih, v katerih je letošnja letina kvantitativno slabša, je tudi kvalitativno slabša nego je bila lanskga. Po vzorcih na danajski borzi vaga hektolitrov letošnje pšenice in okrajor ob Tisi, iz Banata in Bačke po 72 do 76 kg navadno pa 80 kg. Bati se je, da se bude kvaliteta valod sedanjega vremena poslabšala. Uzorci slovaški so bili jako lepi. Slovački, šopronjski komitat in meonjski komitat bodo imeli kar se kvantitete in kvalitete tiše jako dobro letine. Po-dobni so uspehi letine rži. Uzorci rži iz peštanskega okraja niso tako dobri ko lanski in prejšnjih let. Deževno vreme za časa setve je kvaliteto rži poslabšalo. Po vseh poročilih uradnih in privatnih soditi bude dala letošnja setev na celom Ogrskem skupaj 32 milijonov hektolitrov pšenice. Valod tega se vdrjetvaje na budapeštanskem trgu svizane cene. Mnenje je splošno, da bude še pred zaključkom kampanje potreben vzros pšenice, ker z domačim pridelkom ne bude mogote pokriti potrebe.

— **Turčija** je v nekaterih krajih slaba, v zadnjem času si je valod dežja omogotila ter je pričakovati dobro letino, v nekaterih okrajih celo prav dobro. Cene turčice pa so na borzi v Budimpešti poškočile, ker so je prodalo precej volice množine na Srebo in na Ramansko in ker je bila cena baje sploh preniska.

— **Pridelok** parovla v srednji Kini je valod neugodnega vremena v nevarnosti.

— **Nova tovarna** za stroje. V Zagrebu osnujejo novo tovarno za stroje s delniško glavnico 400.000 K.

Podjetje bude nosilo ime: „Prva hrvatska tovarna za stroje in livarna v Zagrebu“. Med osnovateli so: Žirav-stenska banka v Pragi, M. Walters, cukrovarnik v Lovne, B. Novák, nač. inženir trčke F. Ringhoffer v Pragi, in I. Janáček, general. direkt. delniška tovarna za stroje prej Breitfeld, Danák in drag. v Pragi. — Koliko domačih in jugoslovanskih udeležnikov je pri tem podjetju nam ni znano.

— **Lloydova naročila** na Anglijskem. Lloyd je naročil na Anglijskem dva parnika za brzo vožnje med Trstom in Dalmacijo za skupno ceno 3 in pol milijonov kron. To naročilo je Lloyd oddal v tajino, ker se vpravljanje boljše in hitreje vzrove med Trstom in Dalmacijo ne da več odkla-dati. V bodoče se bodo dajala naročila v tajino samo pod pogoj, katere bude določil industrijalni svet.

— **Državni obrtni svet** bude štel 68 članov, katere bodo deloma volile obrtne korporacije, deloma jih bude imenovalo trgovinsko ministerstvo. Obrtni svet se bude pečal z zakonodajskimi, administrativnimi in organizacijskimi stvarmi, dodan mu bude še drug odbor, ki še sedaj obstoji v trgovinskem ministerstvu ter se peča s povzdigo obrti. Vlada čaka še na poročilo in strokovnjaka mnenja obrtnih zbornic ter se nadeja, da bude obrtni svet še letos začel delovati na korist domače obrti.

— **Velike vina** bude imeli letos na Gorikem, zlasti na Vipavskem. Nekateri vinogradniki pravijo, da še niso nikoli videli tako lepega grozja kakor ga imajo letos. Okrog Gorice je videti že prvo zrelo grozje (raui črni burgundec). — Pač pa ne bo na Gorikem krompirja.

— **Prodaja cetric** v Parizu. Tam se prodna na to za prilično pol-dru milijon kron 30 milijonov vrtnic. Za 2 milijona kron prodajo klinčkov in za pol milijona kron vijolice.

Svetovne vesti.

— **So si povsod jednaki!** Uči-telj Sedlaček v Chomotovi sta denunciralata tamkajšnji kaplan in klerikalni nadučitelj iz političnega nasprotstva, češ da je pred drena letoma razstavljal šoli cesarja. Učitelj je bil oproščen.

— **K smrti obsojen** je bil ameri-kanški odvetnik Hoan v Karlsruhe na Bavarskem, ker je umoril svojo tačbo gospe Molitor. Ko so poročniki naznanili obsojbo, je demonstrativno več tisoč ljudi pred sodiščem proti rasodbi. Morali so poklicati vojaštvo, da je razgnalo množico.

— **Potopili** so je v Tihem oceanu parnik „Columbia“ s 150 potniki. Rešilo se je le nekaj oseh.

— **Cerkveni reper.** Neki Mari-borčan, Alojs Pichler si je izbral cerkve za svoje tatinako „delovanje“. Orupal je cerkve v Gratzwainu in Mariahilfu na Dunaju. Pred kratkim pa so ga prijeli in zaprli.

Društvene vesti.

— **Bralas društvo v Podvinih** pri Ptaju prirodi v nedeljo, dne 4. argvata v prostorih g. Koroča vsesilico s lajtvio igro „Trije tički“ s tambur-razjem in poučnim predavanjem; za-četek ob 3. uri popoldne. V slučaju slabega vremena se prustavi vsesilica na prihajajo nedeljo t. j. 11. argvata. K obilni udeležbi vabi prav viječno odbor.

Listnica uredništva.

— **Stanovnjači:** Za poslance prirota kraina! Počitilo o vsesilci po ceno do delali od drugod.
— **Bruševci:** Hvale si dopis; stvar je tako velika, da bo s kakrat prvot; na danu je bilo sploh prekomu.

LISTEK.

Sokolski dnevi v Pragi.

Mislili so slavnostni dnevi V. vae-
sokolnega zleta v Pragi, v mnogih
svetlih akordih so izveneli. Malo je
momenov in človekem življenja, ki bi
imeli tako globok spiv, ki bi tako
pomaloma in divjalji v samozavesti
naše duše, ko sokolska manifestacija,
ki se je prav kar odigrala v Pragi
pred očmi celega kulturnega sveta.

Mehka je naša slovanska narava,
čarstveni smo, in pestra slika bajnih
slavnosti je s silo uplivala na naša
srca. Res, v takih trenutkih, kakor je
bil nastop nepreglednih vrst pri prostih
vajah, ko se je vila rdeča reka slav-
nostnega spreveda med stotisočero mno-
šico navdušenega ljudstva po okrašenih
slicah zlate Prage, ko se je odigraval
pred nami boj zmagovite češke husitike
vojske pri Záhovem turnirju, v takih
trenutkih se dviga naš ponos, oseh-
čajo se naše duše in ni nas strah solz
radosti in veselja, navdušenja in sa-
mozavesti.

Mlada, prožna telesa stojijo pred
nami ko kipi, bliskajo se v solnce
rdeča in morje ljudstva obrobja v si-
kovitem okvirju to impozantno sliko.
Stotisoče rok ploska, stotisočji se po-
zdravlja navdušeno, in vznešeno. Člo-
vek napenja oči, da bi naš vsak gib
ostal globoko v spominu, srce se od-
pirajo utisom; celotni sliko se udajamo
in vsako pozornost bi radi videli,
bojimo se in žal nam je, da bi nam le
najmanjša malenkost neopazena ne
ostala.

Na kratko naj skušam opisati naj-
lepše momente iz te pomembne slav-
nosti, ki je daleč presegala po obsegu,
krasu in vzornem redu vse dosednje
sokolske slavščice.

Nimam namena popisati krasno
slavje podrobno, zdi se mi to tudi
skoro nemogoče.

V. vaeokoljski zlet v Pragi je bil
to; I. vaeokoljski zlet se je vršil v
Pragi leta 1882. pod vodstvom očeta
„Sokolstva“, dr. Mikolajeva Tyrša. Slav-
nostni odbor je priredil šest tednov
pred slavnostjo nekaj avod k sokol-
skim slavnostim. Protivajajo se so vaje
vseh petih zletov, videli smo kako se
je vršil razvoj v telovadbi, kako se je
šlo vedno k težjim bolj komplciranim
vajam.

Na prvem zletu v Prago je vadilo
proste vaje 720 telovadcev, na drugem
(1891) 2734, na tretjem zletu 1892 l.
4287, leta 1901. na četrtem zletu 6000
— na letošnjem petem zletu 8064 tel-
ovadcev. Tako se je razvijalo češko
„Sokolstvo“, te številke nam jasno
predočajo njegov razvoj. Vedno težje
dovršenejše proste vaje, ki najlepše
kazuje višek telesnega razvoja, kažejo
napredok sokolske tehnike.

„Češka Obec Sokolská“ je vodila
priprave za zlet; v njej so združene
vse češke, moravske, šleske in rakon-
ska župa, župan so včlanjena posa-
mezna sokolska društva. V „Č. O. S.“
se je osnoval slavnostni odbor, ki je
štel čez 200 delavcev, najboljših in
najbolj verziarisk, na čelu tega od-
seda je stal dr. Scheiner, starosta „Č.
O. S.“ Ta obsek se je delil v več
pododborov in odborov. V obeh njih
predstorič zletovih pisarja se je za pol
leta marljivo in vstrančno priprav-
ljalo na zlet, vsak večer so se vršila
posvetovanja. Rezultate ogromnega,
napornega dela smo gledali v slav-
nostnih dneh. Mnogo energije, disci-
pline, duha in premišljenosti leži v tej
impozantni sokolski manifestaciji.

Glavna slavnostna dševa sta bila
sobota 29. in nedelja 30. junija. Za
par dni poprej so prihajali gosti iz
vseh krajev slovanskih in Slovnan
prijaznih dežel. Posebno pa je bilo
živo na kolodvoru in v praških ulicah
v petek. Poseben viak je prihajal za
posebnim vlakom, neprizgodne vrste
češkega sokolstva so hitele v „matiška
Praga“. Ta dan so prišli Francozi,
Slovenci, Hrvati, Rusini in drugi.

Slavnostni sprejemi so nas nav-
duševali, tisočera množica je s radostjo
pozdrljavila prisrčno in prijateljsko
svoje goste. Posebno živahno in burno
so bila sprejeta društva iz narodno
ekspozitiranih krajev. Francozom so se
prirejale navdušene ovacije; „vive la
France“ je donelo po ulicah. Iskreno
so bili pozdravljeni zastopniki Ljub-
ljane, slovenski in hrvaški poslanci.
Pozdravni večeri so se prirejali dole-
cen, krasna, bajno lepa je bila be-
nelška noč na Vltavi, v stotisočih
žarnicah je bilo obrežje razsvetljeno,
ko grad iz davne pripraveke so mi je
zdelo „Narodni divadlo“ čarobno raz-
svetljeno na vltavskim obrežju.

To gledališče je ponos Čeha. Ko-
maj je bilo otrojzeno, je pogorelo, na-
rodna poštvovalnost pa je obhajala
sveto trdnj: v par dneh je bila po-
pisana svota za novo, še krasnejše
gledališče. Med nekaterimi žarnicami ob
prijetnih zvokih čeških melodij se je
šetala pestra množica po vltavskih
otokih: videli si najrazličnejše narodne
noše, čul vse slovanske jezike v ve-
seli radostni družbi. Umetalni ogenj
in regata na Vltavi je bila nad vse
krasna. Najkrasnejše v Pragi je pač
to lepo, moderno obrežje, veličasten j:
od tod pogled na staroslavne, kraljeve
Hradčane, ki se ponosno dvigajo nad
Vltavo lep in znamenit je Karlov
most, mnogo veselih spominov vede
Čeha na te ponosne stavbe; zaveda
se svoje sile in svoje moči. Tod so
gospodovali domači češki kralji; in
Hradčanov se kot nemški cesarji po-
silijali svoja povelja v svet. Pod Hrad-
čani se razteza Mala strana, polna
zgodovinsko znamenitih in umetniško
dovršenojših staviljnih palač; najlepše
reanoseno najdeš tukaj.

V dvorani šofnanskega otoka, ki
slni Pražanom za elitno veseličje, je
„Č. O. S.“ pozdravila dole goste.

Ljubka in polna krasnega razpo-
loženja je bila ta overtura k slav-
nostnim sokolskim dnevom.

Ob pol 12. dopoldne so je Sokol-
stvo poklonilo manom svojih velikih
moč Figuerja in Tyrša. Na Olišanskem
pokopališču za Kraljevimi Vinogradi
kaze visok obelisk na kojem počiva
sokol, mesto kjer spita ti dve zlati dni.
Prisrčen in gniljiv je bil prizor na
grobu — zveze so polgale vence na
grobu.

O tkmi vrst in posameznikov in
o mednarodni tkami nam naj poročajo
temeljito strokovnjaki v „Slovenskem
Sokolu“. V soboto dopoldne se je
vršila javna telovadba na letenskem
telovadišču.

Na prostorni ravnini na Letni
nad Vltavo poleg Hradčanov je bilo
telovadišče. 130.000 m² je meril vse
prostor, podolgač štirikot. Na vzhodni
strani so bili shodi, na vsaki strani
stolp: Figuerjev in Tyršov, na sredi
je bil prostor za godbo, izvrstno akus-
tično urejena školica. Na zapadni
strani so bile tribune; nad ložami na
najvišjem mestu je imel tehnični vodja
celega zleta, voditelj čeških telovadcev,
načelnik „Č. O. S.“ dr. Jindř. Vaníček
svoje mesto. Iz tega mostka je dajal
povelje, ob levi in desni sta bili tri-
bune za predtelovadca. Na južni in
severni strani so bile tudi tribune,

takaj so bile nameščene tudi strelne
pisarne, poštni in telegrafni zlatov in
drugo. Na južni, severni in zahodni
strani so bile prostorne garderobe za
telovadce. Celo zahodno stran so zav-
zale male gostilne, kavarne itd.

Da, vesela in pestra je bila slika,
ko se je ta velikanski prostor napolnil
čez 100.000 gledalcev je bilo. Sikovite
narodne noše, rdeče srajce „Sokolov“
so menjavale s elegantnimi toaletami,
priprout delavci in vsiok gospod se je
veselil krasnih sokolskih dni v Pragi
videli smo taje uniforme, navdušeno
se je pozdravljalo zastopnike tajih na-
rodov. Najprej smo se divili krasnim
moravskim narodnim plesom, izvajale
so jih moravske „Sokolice“, za tem so
nastopile vitke Amerikanke s prostimi
vajami in plesni. Nato so telovadili taji
gosti, za temi slovanski.

Najkrasnejše so bile pa proste vaje.
Vaníček da znamenje in od obeh strani
korakajo v 32 tero stopih „Sokol“ k
prostim vajam, plaskanje neče prene-
hati, navdušenje je vedno večje, v naj-
vzornejšem redu so vršili rejalni nastop;
še etoje telovadci razsvetli vtiak na
svojem mestu v črtah točno ravnih
stoji pred nami 8063 telovadcev; takega
števila se še ni doseglo nikdar in ni-
kar še niso bile vaje tako komplcirane,
kot vaje V. zleta.

Godba zaigra in šno s eleganco
se gibljejo ta prožna telesa, divno po-
gled je to, in ga meša gledalca, ki
bi mu ob krasnem pogledu se igralo
srce veselja, radosti, navdušenja. Videti
je treba tak prizor in človek ga ne
pozabi nikdar.

Nebo se je temnilo, prirejalo se
je k nevliti, ko so nastopale telovadke.
3000 „Sokolice“ je prikoralo na telo-
vadišče, v vzornem redu so se raz-
vrstile. Strelje so živigale, vsak čas se
vlije ploha. Krasen pogled je bil: na
visoki tribuni je stala predtelovadka,
v ozadju temno nebo nad oknim v
solčnih žarkih sletom pisa, strelje
svigajo, težke kaplje padajo, v naj-
hujši nevliti stojte te junakinja ko
skala na svojih mestih, da jim tromba,
da znamenje za odstop. Neizprosna
nevlita je hitro skončala sobotno
slavnje.

V nedeljo dopoldne so je vršili
slavnostni spreved vsega sokolstva
pred mestno hišo. Na Kralj. Vinogradih,
novem, modernem mestu nad Prago, se
je zbiralo Sokolstvo. Po Vaclavskem
trgu se je viš spreved preko Prikopov
na Jarostaneti trg. Vaclavski trg
je pač eden največjih trgov, kar
jih imajo naša mesta; koncem trga na
vilihi stoji muzej češkega kraljevstva.
Pred mestno hišo se je zbralo Sokol-
stvo. Dve uri je trajal spreved, nepre-
godne vrste slovanskega Sokolstva in
tajih gostov so korakale v sprevedu,
čez 16.009 „Sokolov“ je bilo v slav-
nostnem sprevedu. Ta navdušenost in
neumornost občinstva, ki je od zjutraj
že čakalo, da bi videlo svojo paradno
vojsko, me je skoro presenetila.

Pred mestno hišo na starostnem
trgu se je zbralo vse Sokolstvo, zbrali
so se gostje iz tujine, na tribuni je
čakal spreved župan praški, zastopniki
slovanskih in tajih mest, zastopniki
slovanskega Sokolstva in tajih telo-
vadnih zvez. Takaj sta čakala na slav-
nostni spreved, tudi češka ministra
Parak in Folt in veliko čeških po-
slancev. Starosta „Č. O. S.“ dr. Schei-
ner se je poklonil imenom Sokolstva
Pragi, odgovarjal mu je praški župan
dr. Groš, nato so defilirale vrste So-
kolstva pred častno tribuno. V poev-
tovalni dvorani je pozdravil dr. Groš
zastopnike Sokolstva, Slovnanstva in
drukih prijateljskih narodov.

Ta mestna hiša je polna zgodov-
vinskih spominov, polna zgodovinskih
godoljajev, ki so se takaj odigrali;
tukaj je tudi znana starostna ara-
vsako uro se pridejo priklanjati apo-
stoli.

Popoldne smo šli 20.000 na telo-
vadišče; prav lepi so bili moravski na-
rodni plesi. Sploh smo opazili, da so
naš Čehi sedili na tem zletu mnogo
narodnega; Čeh skrbi za svoj narodni
zastopaj. Pri nas se na narodopisje bri-
gamo bore malo.

Na to so se vršile zopet proste
vaje, nebo nam je bilo milejše, ko
prejlnji dan, nastopile so telovadke,
ki so bile burno pozdravljene.

Na večer se je vršila ljudska
slavnost na ranstavišču.

V ponedeljek smo gledali sokolsko
konjenico. Na to so se vršili takov
turnir. V torek so je priredil izlet v
Turnov, ki ga imenujejo češki raj.
Dve in pol ure smo se vozili z bro-
vikatom severovzhodno preko Mlade
Boleslave v Turnov. Lepi in roman-
tični so kraji v tarnovski okolici. Ta
izlet je zaključil sokolske slavnosti.

Dopisi.

Mali grobi.

(Dopis v deželne gospodi v me-
stih in na kmetih v premiš-
ljevanju.)

Kar mislim poročati, so sicer ni
zgodilo v kakem skritem kotu naše
domovine, vendar pa želim potrebo, da
zberem in osvetlim nekaj značilnih
činov naše „narodne“ inteligence, po-
svetne in duhovne, ki sicer pridno
podarja svoje narodnjajstvo na shodih
in veselicah, pa nisočas ne stori, kar
se je je neštevilokrat pribilo. V zad-
njem času ni je sicer ustanovila po-
svetna in duhovna inteligenca vsaka
svojo stranko, toda na dobre uspehe
moramo še čakati in bomo še čakali,
da to nam jantijo razmere v Celju in
Mariboru. Celjski „Narodni dom“ se
vrši svoje naloge, kajti velike ljudske
veselice, predavanja, posredna zbro-
vanja itd. se le redkokdaj prirejajo.

Ob takih izrednih prilikah viditi
pač v „Narodnem domu“ preproste
ljudi z dežele in iz mesta, na narodnih
veselicah jih pa navadno pogrešali, ob
takih prilikah otaajo meščanski krugi
lepo med sabo. To je bilo pred leti
morda smiljivo in odpastljivo — danes
pa, v dobi demokratizacije vsega poli-
tičnega in kulturnega življenja je ne-
pudastjiv greh, ki se boče nad nami
bridko makčeval, ako te zmotne ne spo-
znamo in je kmalu in temeljito ne po-
pravimo. Dolžnost narodnega razumi-
ništva v Celju je, da na stetaj odpre
vaja „Narodnega doma“ kmetom, de-
lavcem, obrtnikom, trgovcem, sarakajka
vseh slojev in strok, da vsem poskrbi
za ponk in spodbudo k boljšemu živ-
ljenju, uspešnejšemu delu, tako da se
boče vsak čutil navezanega nanj kakor
na svoj deševni dom, v katerem najde
vsak čas dober svet, bodrilo, ponk in
razvedrilo.

Težka je ta naloga — pa spozniti
je moramo kakor so jo drugi narodi v
našem položaju spoznili — sicer ne
obstanemo v borbi za življenje z na-
šimi ne samo mogućnimi, ampak tudi
delavnimi in prosvitljenimi nasprotniki.

Mogoče pa poroče kdo, da je pa
vendar Celje samo, posebno pa še okoli-
ca zelo prebujena, mnogo bolj, kakor
recimo v Mariboru. To pa ni toliko
zastaga razumnitva, kakor produkt
razmer. Celje leži v gnotno močni in
je radi tega zavedni Savinski dolini,
odkoder se rekrutirajo nitji svoj mest-
nega prebivalstva. Naravno se čutijo
mladi, v mesto prihajajoči ljudje med

Nemci taje in se družijo med seboj, kar je posebno lahko, ker je mesto najhno, in treba bi bilo samo enega delavnega človeka, da jih je združili še tosejše iz Sokola. Danes pa tudi to ni dovolj, kdo skrbi, kdo misli na delavska društva?

Da imamo v Celju nekoliko narodnih trgovcev, nam koristi in toliko, da se ne porabi toliko slovenskega denarja v nam škodljive vrste, pa tudi v tem, še ni sistema, ni organizacije, ne na strani trgovcev, ne na strani odjemalcev.

Da pozabljamo v svojih strankarskih bojih na narodne nasprotnike, nam kaže zadnje premirjenje v Žalcu. V narodnem Žalcu se je govorilo po premiranju dolg nemški govor, ki se je pa le nakratko približno poslovenil. Med „Hoch“-klici našemu cesarju se je sitalo le kakih pet „šivio“. Če bi se šlo pa proti Slovincem, ki so drugače političnega prepričanja, tu bi se pač dragače postavili. Pa saj je še celo na lanski skupščini hmeljarstva društva govoril g. dr. Bergmann najprej dolg nemški poslušni govor, nakar je zborovanje zapustil. Še le po končanem nemškem govoru je izpregovoril gosp. Petrič nekaj slovenskih besed v podzvor. Proti tem gorostasnostim so nemški napisi v Žalcu samo malečnost. Če potrebujejo vte žalčani toliko nemščine, ni čuda, da so tudi Polzelani hoteli ustanoviti nemško šolo, kar se je prepričilo le v velikim naporom.

Pred kratkim so priredili narodnjaki v Kapli ljudsko veselico in so porabili šestinsko narodno godbo, ki je pa nazaj grede hajjala skoz Brastovec. Brastovčani so si jo pa vkljub temu najeli za prihodajo veselico, čeprav imajo doma dober tamburaški zbor.

Tako je Celje in Savinska dolina, še slabši je pa Maribor z okolico. Kako se tam izvaja geslo „Svoji k svojim!“ lahko spoznava iz tega, da kupijo: deško in dobrotinski meniščiči in stolni kapitelj pri nemških trgovcih, ko bi si vendar lahko sami vzdrževali slovenskega trgovca.

Pa saj niti za „Narodni dom“ ne pokrbijo toliko, da bi imeli gostilničarja Slovence. (Kakor nam je iz zasnovljivega vira znano, prevzame 1. avgusta t. l. dobra, narodna gostilničarja gostilno v „Narodnem domu“ v Mariboru, katero toplo pripravljamo. Op. sr.) Kako skrbi mariborska dobrotinska za narodno probujo, razvidno iz tega, da je ustanovila „kataličko bralno društvo“ v Stadenicah med delavstvom, ki je prejepono z demokratičnim duhom. V mesta semem skrbno zapirajo „Citalec“ in „Bralno društvo“ najtjim slojencem, in dijaki so morali na svoje stroške ustanoviti „Javno ljudsko knjižnico“ v mestu samem, drugo pa v Stadenicah. V Mariboru ni bilo do letos nobenega društva, ki bi bilo pristopno tudi nižjim slojem, šele pred kratkim ustanovljeni Sokol vrši to prepričljivo delo. Koliko je Mariborčanom mar po drobno narodno delo v okolici, jasno osvetljuje dejstvo, da so morali letos dijaki sami na svoje stroške napraviti greh. Greh Mariborčanov je toliko večji od greha Celjanov, ker se bodo oni vkljub katoličizmu prvi potpili v senkem morja, če se spremene svoje taktike.

C. kr. sodnija v Mariboru. Naša sodnija je postala v zadnjem času zelo čudna. No, seveda, zakaj bi ravno slavna justica zasedala za drugimi uradi, če se gre za to, da so sveta pokade, kaka sapa veje po prostorih slavne c. kr. mariborske sodnije. Za časa zadnjih volitev — ne samo državnoborskih, ampak tudi občinskih — ko so različne stranke bile med seboj ljet boj, takrat tudi naša slavna sod-

nija ni smela zaostati, čutila se je dolžna, pokazati svojo barvo ter jo je tudi pokazala in sicer nemikonacionalno.

Začnimo pri zadnjih občinskih volitvah! Ko je predljudno varovalo, da bi v občinskem svetu „vsememškiga“ mesta Maribor sedeli tudi rudoči, spoznala je slavna c. kr. sodnija, da to ne gre, da se mora obraniti „vsememško“ lice mariborskega mesta in je v to svrbo mobilizirala svoje čete, da so se iskaje svojih modvolivcev razšile po mestu, na čela jim seveda „velozastupni“ pisarniški višji predstojnik France Uresonnič. In glajče, trudi ni bil zaman. Ne samo, da so pogoreli socialni demokrati, to ne bi zadostovalo; zmaga mora biti popolna. In bila je! Naš France Uresonnič se ni trudil zastonj; kakor vsak delavec, tako je tudi on vreden plačila, in postal je — občinski kolo, o pardon, občinski svetovalac sem hotel reči. Tako France, Maribor si še tedaj. Zdaj pa le bzo na delo, da se tudi pri sodnji izkličje vse, kar bi svedočilo, da se „tintant“ zateče k slavni mariborski sodnji tudi kaj Slovence. Tuhta in tuhta, pa ne more najti nič kaj primernega. Odstrani dvojezične napise na stenah, to ne gre, ker so tako odredili višji gospodje, katerim se človek, posebej naš France, ne sme zameriti. Pa britana slavna je pogodi. Saj je sodaj v občinskem svetu, tam ima vzgledno dovolj. Na vratih posameznih oddelkov so se mu bliščale nasproti imenske tablice sodnikov in pisarniških vodij, o škandal, z latinskimi črkami. To se gre, spominja prevleča na slovensčino, dol š njimi. Zgledne so nedolžne tablice in čez nekaj dni so se že svedile nove in sicer v „kurentni“ pisavi, tudi rodbinskim imenom se ni prizanevalo. France si je oddahnil, rešil je nemško čast slavne sodnije in s smehljajočim obrazom je kimal nekaj časa po hodnikih iz enega nadstropja v drugo.

Nekoga popoldne v zadetka mesca maja me naneslo službeni posel k sodnji; na hodniku prvega nadstropja srečam našega Franceta. Skoraj ga ne bi spoznal več, tako je sčepjal. Zamisljen, z resnim obrazom in povzročeno glavo je motril svoje korake. Začuden vprašam pisarniškega uradnika, ali so „gaspod“ boleni, da izgledajo tako slabo. Kaj še, mi odvrne ta, na uho pa mi posepeje: državnoborske volitve se bližajo, in te delajo našemu „dabremu gaspedu“ toliko skrbi. Glej ga šmešal! Na to sem pa čisto posabl. Seveda, sodaj se gre za vse nekaj drugega, kakor pri občinskih volitvah, torej ni čuda, če so te skrbi za bodočnost mariborskega mesta in njega vsememškega našega Franceta tako „urahljale“. Zdaj je treba delati na vse kriplje, poslušati se vseh dovoljenih in nedovoljenih pripomočkov, samo da le Wastian, ljubljenski in pokrovitelj višjega uradništva, zasede poslanski stolov v državnem zboru. Naš France se je popolnoma zavedal svoje naloge, dobro je vedel, kake tetave ga čakajo, zato je tudi vrgel od sebe staro obleko ter se oblekel v novo. Vsel je namred krinko na obličje ter zatajaval samega sebe. Nikdar se mi ni niti sanjalo, da bi znal naš France tako prijazno biti z nižjimi pisarniški uradniki, kakor je bilo to za časa volitev. Kako prijazno je vsakega nagovoril, za vsakega je imel prijazno besedo, kar se poprej nikdar ni zgodilo. Pri teh „slučajnih“ pogovorih pa je tako „mimogrede“ povprašal posameznika, kaj misli o biljajočih se volitvah in kateremu kandidatu namerava oddati svoj glas. Kdor mu ni dal direktnega odgovora, kar se je navadno pri vseh zgodilo, tega je kot dober prijatelj očetovsko podčul, kake zasluge si je že pridobil Wastian

in kaj vse lahko dosežejo nižji pisarniški uradniki z njegovo pomočjo. Seveda mu je v obraz vsak pritrdil. Gorjo pa onema, ki bi se predrznil našemu Francetu porediti naravnost v lice, da Wastian dosejda se ni in tudi ne boje storil ničesar za nitje uradništvo, torej bi se reklo pljuvati v svojo sklado, če bi ga volilo nitje uradništvo. Zagrotil mi je takoj, da bo odpulčen. Med je bil tako vnet za Wastiana, da se je valod tega narduzjenja seznanil konečno z disciplinarno preiskavo. Vidil, ljubi moj Francu, vse kar je prav, mera se vendar ne sme preveč prekerati. Na podobno načine je torej naš France s pomočjo še nekaterih drugih Wastiancev pri sodnji obdelal vse, kar se je sploh dalo. Da je imel pri tem zaolombo pri svojih višjih, mi ni treba omenjati posebej. Napočil je 14. maj, za mariborske Nemce tako usodop. In dan. Kar se poprej našim bahačom niti sanjalo ni, to se je zgodilo, Wastian je padel. Tudi za naše sodnijske gospode je bil to hudi udarec. Sanjali so že o svojem povisjanju in o lepših službenih mesicah, katero jim to Wastian preskrbel. In zdaj je šlo vse po vodi. Drugo jutro so se ti gospodje vsi iz sebe p. r. m. v. „let deen so etwas überhaup. möglichen?“ Seveda, seveda, pred Bogom je vse mogoče. Naloga Franceta je ta vse strojno postlačila. Neki njegov znanec mi je pravil o njem, da ves teden ni zatimil očesa ter živl je od kruha in vodi, tako je bil žalosten. Nič več so si siliali po hodnikih v sodnji njegovega samosvestnega glasa, ampak lepo mirno in tiho se je planil okrog. Dasiravno je dobro vedel za vse tiste, ki so volili Reecina, vendar si ni spal črhmiti niti besedice. Tuzna jim majka pa, če bi zmgal Wastian. Takrat bi skutil, kaj se pravi slučiti pod njegovo komando. No, pa ostajama se je naš France vendar nekoliko potolžil ter zopet začel delovati v blagor vsememštva. Ko se pretečeni mesec naši Nemci v Radvanju pri Mariboru obhajali svoj „Sonnwendfeier“, smo videli naloga Franceta, okrašenega s plavicami, korakati na čela neke družbe iz mesta na vsememško slavnost. Kot zveot tovaril mu je asistiral nek drug sodniški „gaspod“, ki ima svoj sede v drugem nadstropju takajšnje sodnje. Mogoče se vidiva približajkrajci z dotičnikom. — Bil je istaksto „odličn“ s plavicami. Ni čuda torej, da nemški nižji pisarniški uradniki na podoben način izvajajo svoje slovenske kolege ter se dranjej nositi plavice celo v uradu. Najbolj se v tem odlikuje Leop. Stauzer pri okrajni sodnji. Sin slovenskih stariev, se sedaj grozno sramuje slovensčine, da ta fant se je spozabil celo tako daleč, da je nekoč, ko ga je v uradu obiskala njegova mati, š njo govoril, čujte in strmite! a pomočje tolmacha. Škandal! Pa to še ni vse. Mora še na drug način izvajati slovenske stranke. Ker je sodaj dovoljen civilnemu oddelku, ima tudi odpravca z dostavljanjem, oziroma ekspedicijo raznih v ta oddelk spadajočih slovenskih sodniških spisov. Propisano je, da se ima povratnika glasiti v istem jeziku, v katerem je pisana razsodba, sklep i. t. d. Pa kaj to skrbi Leopolda Stauzerja. On pošlja slovenskim strankam nemške dostavnice in sicer n. a. l. a. d. Od raznih strani se ga je že opozorilo na to, a on vstraja pri svojem iznizvanju. Slovenske stranke, ne dajte se tako nesramno provocirati od tega pobitja, vrnite vsako dostavnico, ki se ne vjemja z jezikom sodnijskega spisa. Gosp. svetnik Liebisch, ali vam je mogoče kaj znano o tem nesramnem postopanju svojega uradnika? Ako ne, vas tem potom opozorimo na njega.

Kar se pa tiče Slovencev pri naši

sodnji, katerih je zelo malo, je jako žalosten. Kar jih imamo med višjim uradnistvom, s temi sploh ne smemo računati. Boje se za vsako malenkost, da se ne bi v Gradcu zamermil, kajti potem je karijera — naš Rex žalosten. Druci, ki stopijo komaj v širjenje, štrvajo za narodnost svojo ekzistenco, ti gospodje pa, ki imajo še našto plačo, pa štrvajo publi časti svojo narodnost. Kako ne vpliva od zgoraj na nitje, je pač najlepši dokaz to, da je nek uradnik, ki se vedno šteje za Slovence, ter odli našajna k narodnim veseliam v „Narodni dom“, baje volil valod pritiska Wastiana.

Imel bi še veliko povedati o teh razmerah, pa mislim, za danes boje dovolj.

Gospodarstvo.

— Jetmen je dal povod dobro zadovoljivo letino, kar se kvantitativno tiče, ostaja letojnja letava za laneko, kvaliteto pa sploh hvalijo ter je pričakovati velik izvoz.

Danska.

gospodarsko zelo razvita država, je storila velik korak, ki bo za njo brez dvoma velikega pomena. Sklenila je dati državno posojilo v ta namen, da se lahko dnuarji in kmetijski delavci naselijo. Že leta 1899. je dovolila za to 2 milijona kron državnega posojila; od 1. januarja 1905 daje vsako leto 3 milijone kron, da se kredit iz leta 1899. ni porabljen. Vsota skupaj se je naselilo od leta 1900/1 — 1905/5 1859 naselbin; država je dala za to posojila 6,530.000 kron. Da je s tem zelo pomagano kmetijstvu, to se razume po sebi.

Znamenit uspeh česke industrije.

Ravnateljstvo srbskih državnih železnic v Beogradu je razpisalo mednarodno konkurenco na popolno strojevno spravo žadnikov v Ravni Reki. Natečaja so se udeležili industrialci iz Belgije, Francije, Nemčije, Avstrije in Ogrske. Podano je bilo skupaj 28 načrtov, kot najboljši je bil spoznan načrt „Prve česko-moravske tovarne za stroje v Pragi“ ter tej je bilo oddano naročilo za skupni znesek 430.000 frankov. Elektrotehnične naprave bodo dala Elektrotehnična delniška družba prej Kolben & drug. v Vysocanah.

Statistika českich posojilnic.

„Jednota založen“ (Zveza posojilnic) poroča da je došloval českih posojilnic na Češkem, Moravskem in Šleskem za 1905. leto in sicer: z omejeno zavezo 393, z neomejeno zavezo 275, članov so imele te posojilnice 359.656 z vpisanimi delci v znesku 20.637.38896 K ter z dejanskimi vplačanimi delci po 20.507.09101 K, rezervni fonds so znašali 39.314.01545 K, drugi fonds pa 3.632.36785 K, lastno imetje pos. je znašalo 63.797.54790 K, tajnega imetja, so vpravljajo skupaj 604.279.97576 K, od tega spada na hranilne vloge 582.366.82985 K, kredita je potrebovalo 298 posojilnic ter ga dobivalo na 4 do 8%, za hranilne vloge so plačevalo za 4% (94% od vseh posojilnic) nekoliko pa tudi po 4 1/2 in celo po 5%. Posojila so se dovoljevala večinoma na skrajšbe, pa tudi na obojni kredit. Dovoljenih in izplačanih je bilo 1905. leta posojil v skupnem znesku 374.661.79989 K, obrestna mera znaša za obojni kredit 5 do 6%, na hipoteke 4% do 5 1/2%, čisti dobiček je znašal skupaj kron 4.834.80122.

Proda se posestvo

dogradil 2 ha 22 a sije, 2 ha 50 a travnikov, 2 ha 20 a gošča, 1 ha 27 a vlogradin, 8 a pašnjak in 2 a stavilca, a stotin dovinov K 115.500. Cena 7000 K. Več se izve pri g. Karolu Sluga, gostilničarja v Ljubljani (Nacki Trg) Štajerska. 208 2-1

Vinske sode

v velikosti 20—40 hl kupi
MAT. DOLNIČAR
vlasta trgovina Šmartno pri Ljubljani.

Dobro vpeljana mesarija

na najboljšem prometu v Celju, se takoj odda.
Vprašati je pri g. Ivanu Habjanu, mesarja v Celju.

Učenca

14—16 let starega dobro izurjen v računstvu in pisavi se sprejme takoj v veliko trgovino z vsako i kovratnim blagom.
Naslov pove „UPRAVNIŠTVO“.

+

Nepojane žalosti potri znanjama podpisani v listnem in v imenu vseh sorodnikov, prijateljev in znancev tužno vesti o smrti iskreno ljubljenega očeta, pravega dobrega soprega, gospoda

Martina Razborška

veljupostelnika in gostilničarja

ki je danes v četrtki, dne 25. julija ob 5. uri popoldne umrlega v 63. letu svoje starosti mirno v Gospodu spregel.

Zemeljski ostanki pogrebnega se bodo v soboto dne 27. julija v hiši žalosti vlagatelj in pravniki v večerni pogrebu.

Šr. mase zadušnice se bodo odvijali v cerkvi sv. Ksantijana v Žalco.

Arja vas, dne 25. julija 1907.

Melana Razboršek, veljupostelnica in gostilničarka, soproga; Jernej Razboršek, vdovec, v Dobri ul. št. 24; Martin, Franjo, Karel, Josip, sinovi; Antonija, Kuzalija, hčerke; Janez Razboršek, poselnik v Arji vas in Josip Razboršek, veljupostelnik v Trajčah, bratni; Franciška Razboršek, veljupostelnica v št. Jerje ob Taboru, sestra in vsi ostali sorodniki in znanci.

+

Tužnim sroem riaznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem, da se je Vsegamogočnemu zljubilo poklicati v boljše življenje našo iskreno ljubljeno mater oziroma soprogo in staro mater, gospo

Marijo Dobnik

veljupostelnice

po dolgi, mučni bolezni, sprevideno s svetlimi zakramenti v 65. letu starosti.

Pogreb predrage ranjke bo v soboto, 27. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti.

Svete mase zadušnice brale se bodo v nedeljo 28. t. m. v farni cerkvi v Kenciljah.

Konjice dne 26. julija 1907.

Peter Dobnik
soproga.

Fran Dobnik, Hinko Dobnik, Julija Sernc roj. Dobnik otroci.

Vsi vnuki in vnučkinje.

DVEYNIK ZA PATENTE

DR. FRITZ FUCHS

DIPLOMIRAN INŽENIR (ingegner)
BUNDO TEHNIŠKA POKLADNA ZDRAVA
INŽENIR A. HAMBURGER
SI BUNDOJ VI. BUNDOVTEHNIŠKOGA L. 12

POZOR!
Nestotil K
JAKO T K;

Malerich Weiss, Bauz 117.1. BUNDOVTEHNIŠK 1.7.

Trgovski pomočnik

star 25—30 let se sprejme v trgovino s mešanim blagom. Omenjeni mora imeti večletna izpričevala boljših trg. hiš in popolno znanje melane trgovine v tučem obsegu, posebno prednost imajo oni v stroki deželnih pridelkov. Plača stalna ter izventga gotovi delež od letnega dobička. Postati mora v kratkem času popolnoma samostojen delavec in tudi potovanja se mora privaditi. Poročbe naj se pošiljajo do 10. avgusta na upravnitvo tega lista. 204 2-2

22 25-14

L. južnoštajer. kamnoseška industrijska družba i Celje

Nove ulice štav. 11.

Lastniki: ROBERT DEHL, ANT. KOLENC, FR. STRUPL

Strokovna in umetna kamnoseška obrt, vstrojn obratov. Podobni štavl. Izvedenja vseh obsebnih del kakor: stopnje, polbejler, kane, zastavke i. t. d. in različnih kamnov in temena.

Splošna delavnica in podobarski ateljeje sva umetno obrtovanje dela kakor: starijer, pritnice, obhajilni nit, kralji in kraljinski kamovi itd. Vrhovnoje cerkva, dvoran in božnikov a kamolani ali cementni tlakov.

Izdelovanje

popolnih plošč in različnih ter najboljših kamnov vseh vrst in vseh vrst kamnov, kamnov.

Montažna delnja gradnja spomenik

in različnih kamnov vseh vrst in vseh vrst kamnov, kamnov in po najboljših vrst.

Splošna delavnica

popolnih plošč in različnih kamnov vseh vrst in vseh vrst kamnov, kamnov.

Splošna delavnica

popolnih plošč in različnih kamnov vseh vrst in vseh vrst kamnov, kamnov.

Darujte Ciril-Methodovi družbi

Stanje hranilnih vlog
— 23 milijonov kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah št. 3
poprej na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure popoldne in od 2. do 4. ure popoldne, lih obrestaje po 4%, ter pripadajo vrednostim obresti vsakega pol leta h kapitalu. — Mestni darček od vseh obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vse svoje davčne moči. Da je varnost vlog popolna, svetoči kljub to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča donar maleterinih strok in varovanec.

Dezarne vloge se sprejemajo tudi po peti in petem e. kr. poštno hranilnice.

Poseja se na zemljišča po 4¹/₂% na leto. Z obrestmi vred po plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5%. Izposojena kapitala. Na ta način se ves dolg odplača v 62 in pol leta. Ako pa šel dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prsto volje dane, svoj dolg tudi poprej poplačati.

Poseja se tudi na menice in na vrednostne listine.

Rezervni znikad nad 300.000 kron.

(B) 13-8

POZOR! POZOR!

Josip Repič, Pelzela

mizarska delavnica s stroji

prilagodila svoje velike zaloge popolnoma letoviteljskih odmor, v velikosti do 1'00, 1'40, 1'70, 1'90, 1'90 in 2 m po hankovskih cenah. Vrsta letalstva letoviteljska v velikosti od 2, 2'20, 2'30, 2'40 m.

V zalogi je izgotovljeno pohištvo

Zajamčeno solidna in točna postroja. Načrta za obna in v. vrsta poljškim na ogled. . .

Sprejem več spretnih mizarjskih pomočnikov.

343 26-1

Spesobne in zanesljive osebe

katere želijo postarati se kot kmeti, ostrema glavni zaslužki, ali drugje službe kot potniki pri poslovanju avtorizirani zavarovalni družbi

katere se jaha s veseli vabljivi pomagati, naj blagovito spoznati posebe pod številko „18.200“ Gradec, poste restanta 12. 092 26-14

Kupujte narodni kolek!

Pekovskega pomočnika

dobro izveščane, samostojnega, z dovršeni spričevali, sprejme takoj Bezenšek na Frankolovom.

304 2-2

Prodaja 20 polovnjakov vina

iz Črešnje iz letnikov 1903, 1904, 1905 in 1906. Cena za liter od 40 vin. 200 — naprej. Več se izve pri

Jožef Vrečer-ju posestniku v Vojniki pri Celju.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem kupil celo Jagodičovo posestvo v Šmarju pri Jelšah s gostilno vred.

S prvim avgustom otvorim gostilno.

Imel bom vedno gorke in mirne jedi, sveže pivo ter najboljšo domače vino. Tudi prenočišča bodo na razpolago, posebno za potovalce ter stanovanja za letoviteljske. — Za obilen obisk se priporoča z veselostovanjem na mesar v Celju. 24

IVAN HABJAN

Kdor želi kupiti ure, srebrne ali stališne, naj se obrne na največjo in najznejšo trgovino

Rafael Salmič

v „Narodnem domu“ v Celju

Velikanska zaloga vseh vrstnih ur, srebrnih in zlatih prestonov, uhano, zapušeno, veržice, privetkov itd. Velika izbira odličnih, kerometrov, kerometrov, tabulice za vlogo, mašč in sponje itd.

Velika delavnica za vseh vrstnih popravila.

Vsakomur je na ogled stotine zahvalnih in pri- znalnih pism.

Naredite cenike, katere razpisiljam zastonj in poštno prost.

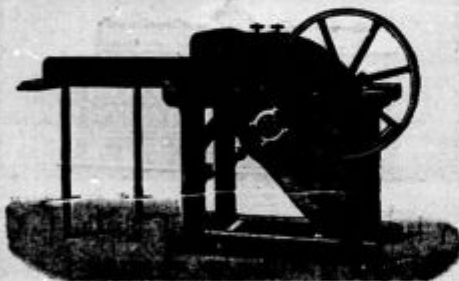
Točno postrežba! 304 25-1 Niže cene!

Pametne žene

zahtevajo knjigo „Motenje perijode“ od dr. med. Lewisa proti K 1'30. Prospekt zastonj. — P. ZIERVAS, Kalk 266 pri Kölnu ob R. 161 51-18

LAMPIJONE ZA VESELICE IN DRŽALA ZA ČASOPISE, PRIPOROČA SI DRUŠTVOM P. KOSTIČ V CELJU.

Najboljše poljedeljske stroje, posebno pa

mlatilnice

za rabo na roko kakor na vitelj (gepelj), bodisi, da se isti goni z živino aii vodno močjo, kakor

čistilnice in razno drugo orodje priporoča trgovina z železnino „MERRUR“, P. Majdič Celje.

Bogata zaloga traverz, cementa, vodovodnih cevi in naprav, cevi iz kremenčine, vozni in kmetinskih nepremičljivih plah.

Najboljše, zoper ogenj kakor tudi vsem varno

blagajne

po najnižjih tovarniških cenah. . .

VELIKA TRGOVINA MODNEGA PERILNEGA SUKNENEGA IN MANUFAKTURNEGA BLAGA PO NAJNIŽJIM CENAM CELJE NARODNI DOM KAROL VANIČ CELJE NARODNI DOM

Južnoštajerska hranilnica v Celju

Narodni dom

za katero jamčijo okrajji: **Gorajgrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah, Vransko** za popolno varnost vlog in za njihovo, po pravilih določeno obrestovanje do neomejene višlosti, ima sedaj hranilnih vlog **4.000.000 K.**

Hranilnica posluje s strankami vsak **torok in petek** dopoldne, za druga opravila pa je urad odprt **vsak dan** ob navadnih uradnih urah. **Hranilne vloge** obrestuje **po 4 odstotke** in pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje hranilnica **rentni davek sama** in ga ne odtegne vlagateljem, tako, da dobe iste popolnoma **med 4 odstotke obresti.**

Izposoje pa od dne 1. januarja leta 1905 na zemljiško varnost **po 4 tri četrti odstotkov**, občinam in korporacijam navedenih petih okrajev **po 4 in pol odstotke obresti.**

13 52-31

Republika Srpska za godine, br. 11. 30

Singerjevi šivalni stroji

za domače
porobe in
vrtne žetke
tudi žetke.

Velika
trpežnost in
vzorna
konstrukcija
uspešnejše

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

stroje do najvišje trdnosti ter so vsakomur v uporabi.

Brzplačni poskusi v delavnici in vseh naših
modernih in umetnih vzorcih

Singerjevi šivalni stroji so na največjih
svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. 11 52-31

Ven z blagom

kadar gre sezija
proti koncu, je
moj namen, zaradi
tega prodajamo do 1. sep-
tembra po čudovito zni-
žanih cenah. Vsaki prvi
teden v mesecu volika
∴ prodaja ostankov ∴

R. STERMEČKI CELJE

Trgovska hiša manufakturnega in
modnega blaga za deželo in drobno.

14 52-35

POSOJILNICA V CELJU

v lastni hiši
Narodni dom

Posojilnica ura-
duje vsak dan od
9. do 12. ure do-
poldne razun ne-
delje in praznike.

POSOJILNICA V CELJU,
ki je bila leta 1891 z ne-
omejeno zavzeto ustanovljena,
ima sedaj nad **4000** za-
drušnikov, kateri imajo vsoga
nad **88.000 K** vplačanih
delačev ter ima sedaj nad
6 1/2 milijona kron hranilnih
vlog in nad

330.000 kron
rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od
vsakega, ako tudi ni član
zadruga ter jih obrestuje po

4 1/2 %

posojilnica plačuje

rentni davek

sama, ne da bi ga odtegnila
vlagateljem. Posojila daje na
osebni ali hipotekarni kredit
proti **5 %** in **8 %** obre-
stovanju. 14 52-31

